

РЕШЕНИЕ

№ 6055

гр. София, 16.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Адриан Янев

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **6114** по описа за **2023** година докладвано от съдия Диана Стамболова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от Комисия за публичен надзор над регистрираните одитори (КПНРО) чрез юрисконсулт Д. К. срещу решение № 2618 от 02.06.2023 г. постановено по НАХД № 1575/2023 г. по описа на Софийски районен съд, 13 състав, с което е отменено наказателно постановление (НП) № 7/27.07.2021г., издадено от председателя на КПНРО. Навеждат се твърдения, че решението е незаконосъобразно, като постановено при нарушение на материалния закон. Моли съда да постанови решение, с което да отмени оспореното решение и вместо него да постанови друго, с което да потвърди наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, чрез процесуален представител поддържа подадената жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба П. Л. Д., чрез процесуален представител оспорва жалбата. Претендира присъждане на сторените съдебни разноски за адвокатско възнаграждение.

Представителят на С. градска прокуратура дава заключение, че жалбата е неоснователна, а решението на СРС като правилно следва да бъде оставено в сила.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, приложим по препращане от чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Производството пред районния съд е образувано по жалбата на П. Л. Д. срещу наказателно постановление № 7/27.07.2021г., издадено от председателя на КПНРО, с което на П. Л. Д., е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 7000 лева на основание чл. 110, ал.1, т. 13 във вр. с чл.31, ал. 1, т. 9 от Закона за независимия финансов одит (ЗНФО).

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил релевантните за случая факти въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства, при което е приел за установена следната фактическа обстановка:

П. Л. Д. е одитор, вписан в регистъра, поддържан съгласно чл. 20 от ЗНФО от Института на дипломираните експерт – счетоводители (И.), под № 0440. В това си качество той се явява адресат на разпоредбите на Закона за независимия финансов одит, както и на правилата, приети от Комисията за публичен надзор над регистрираните одитори (КПНРО), като има задължение ежегодно да се отчита пред професионалната организация, като за целта следвало да попълва "Единен годишен отчет за дейността на одитора", утвърден като образец от Института на дипломираните експерт – счетоводители (И.). Същият има задължение да предоставя вярна информация относно одитираните от него предприятия от обществен интерес (съгласно чл. 63 от ЗНФО). В изпълнение на посоченото задължение, Д. е депозирал пред КПНРО и И. отчет (вх. № 21-01-115/29.01.2021г.), в който е посочил като регистриран одитор, че в периода 1 януари 2020 г. – 31 декември 2020 г. е имал 43 одиторски ангажимента, от които 0 на предприятия от обществен интерес, извършени от допустимите от ЗНФО форми за упражняване на одиторска дейност, че общата сума на получените от него хонорари за посочените в т. 1 ангажименти възлиза в размер на 152 575 лева, както и че за периода 1 януари 2020 г. – 3 декември 2020 г. е провел обучения от 68 часа за поддържане и развитие на професионалната си квалификация. В отчета си Д. изрично е уточнил, че информацията предоставя във вид на писмо, поради липса на легитимна и надеждна система за отчитане на дейността му като регистриран одитор, конституирана за изпълнение на задължението му по чл. 31, ал. 1, т. 7 от ЗНФО.

Одиторската практика на жалбоподателя е била обект на инспекция за гарантиране на качеството съгласно План за инспекционната дейност на КПНРО за 2021г., утвърден от комисията с решение № 71/16.03.2021г. и в съответствие с чл. 90, ал. 1 от ЗНФО. Извършване на инспекцията е възложено със заповед № 04-0440-12-16/22.03.2021на председателя на КПНРО, получена от Д. на 23.03.2021г. Ведно със същата с писмо изх. № 01-02-159/22.03.2021г., одиторът е бил уведомен, че инспекцията ще обхване изпълнението одиторски ангажименти за периода 01.01.2020г. до 31.12.2020г. Посочено е, че в КПНРО липса информация за изпълнените от него одиторски ангажименти за посочения период като инспекционният екип е изискал предоставянето на посочената информация в табличен вид, определяйки срок от пет работни за предоставянето ѝ (а именно до 29 март 2021 г.). Изрично е посочено, че таблицата следва да съдържа информация за всички изпълнени одиторски ангажименти за задължителен финансов одит за периода от 01.01.2020г. до 31.12.2020г., като в колоните на таблицата следва да се съдържа информация относно:

име и ЕИК на одитираното предприятие, сфера на дейност, дали предприятието е от обществен интерес, нетни приходи (в хил. лв.), сума на баланса (в хил. лв.), собствен капитал /хил. лв. /, среден брой лица (персонал) за годината, вид мнение в одиторския доклад, параграф за обръщане на внимание, финансовия отчет е изготвен съгласно обща рамка за финансово отчитане, общ брой часове за изпълнение на ангажимента, дата на писмо/договор за поемане на ангажимент и дата на издаване на одиторския доклад. В отговор, Д. с писмо вх. № 01-02-174/26.03.2021г. е посочил, че е изпълнил поетите ангажименти и че изисканата информация се съдържа в отчет вх. № 21-01-115/29.01.2021г. Последвало второ писмо изх. № 01-01-322/30.03.2021г., с което се изисква посочената информация. В ново писмо вх. № 01-01-379/05.04.2021г., одиторът изискал документи във връзка с инспекцията и отново се позовал на съдържанието на отчет вх. № 21-01-115/29.01.2021г. За резултата от възложената инспекция е издаден доклад на 27.04.2021г., приключил със заключение за налагане на надзорна мярка съгласно чл. 89, ал. 1, т. 4 от ЗНФО във връзка с отказ от съдействие за изпълнение на функциите на комисията, за което бил съставен и процесният АУАН.

На 31.05.2021г. М. М. на длъжност "държавен инспектор" при КПНРО, е съставил АУАН № 66/31.05.2021г. срещу П. Л. Д. за извършено в периода от 23.03.2021г. до 02.04.2021г. нарушение по чл. 110, ал. 1, т. 13 във връзка с чл. 31, ал. 1, т. 9 от ЗНФО. АУАН е съставен в отсъствие на нарушителя и в присъствието на двама свидетели. АУАН е връчен на нарушителя на 14.07.2021г. В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН възражение не е постъпило. Въз основа на посочения акт, на 28.07.2021г. председателят на КПНРО е съставил оспореното наказателно постановление.

За да постанови оспореното решение районният съд е приел, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и на наказателното постановление са допуснати съществени нарушения на производствените правила. СРС е констатирал, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, съгласно чл. 110, ал. 11 и ал. 11 от ЗНФО, в предвидената от закона писмена форма, съдържание и срокове – чл. 42 и 57 от ЗАНН. Съдът обаче е счел, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване правото на посоченото като нарушител лице да разбере фактическите параметри на твърдяното нарушение, опорочили издадените актове и съставляващи самостоятелно основание, обуславящо отмяна на наказателното постановление.

При постановяване на съдебното решение не е допуснато нарушение на материалния закон.

Съставеният в конкретния случай АУАН не отговаря на императивните изисквания на разпоредбата на чл. 42, т. 4 и 5 от ЗАНН, доколкото извършеното описание на приетото за реализирано от одитора нарушение е недостатъчно изчерпателно и не е обвързано със съответстваща му правна квалификация, за да удовлетвори изискванията за пълнота на обвинителната теза и адекватното упражняване на реципрочното ѝ право на защита на лицето, срещу което се насочва административнонаказателната принуда. Този порок е пренесен и в издаденото въз основа на него наказателно постановление. В последното дословно са възпроизведени фактическите констатации, отразени в АУАН, без да е предприет самостоятелен анализ и да е обективизирано категорично, коя конкретно материално правна норма, въвеждаща императивно правило за поведение, се явява накърнена и дали

ангажираната от актосъставителя такава е приложена правилно, което обосновава незаконосъобразността на санкционния акт поради несъответствие с изискванията чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН. Така допуснатото нарушение на процесуалните правила е съществено и се явява самостоятелно основание за отмяна на НП, доколкото ограничава правото на жалбоподателя да разбере фактическите рамки на твърдяното нарушение и да организира адекватно защитата си спрямо тях.

С обжалваното наказателно постановление е вменено извършване на нарушение на чл. 110, ал. 1, т. 13 във връзка с чл. 31, ал. 1, т. 9 от ЗНФО. Съгласно разпоредбата на чл. 110, ал. 1, т. 13 от ЗНФО регистриран одитор се налага глоба или имуществена санкция в размер до 10 на сто от общия обем на нетните приходи от продажби за предходната финансова година спрямо датата на установяване на нарушението, но не по-малко от 2000 лв., когато бъде установено, че откаже или не съдейства при извършването на инспекция и разследване или възпрепятства по друг начин функциите на Комисията или на И.. Разпоредбата на чл. 31, ал. 1, т. 9 от своя страна посочва, че при упражняване на одиторската професия регистрираният одитор е длъжен да съдейства на Комисията и на И. при упражняването на техните правомощия. В настоящия случай, административнонаказващият орган е ангажирал отговорността на жалбоподателя за това, че през периода от 23.03.2021г. до 02.04.2021г. не е оказал съдействие на инспекционния екип за изпълнението на инспекция за гарантиране качеството на професионалната дейност на одиторската му практика, възложена със Заповед № 04-0440-12- 16/22.03.2021г. на председателя на Комисията за публичен надзор над регистрираните одитори, в резултат на което е възпрепятствал комисията при упражняване на надзорните ѝ функции. Установява се въз основа на представените по делото писмени доказателства, че изисканата от инспекционния екип информация, съвпада по съдържание с информацията, която регистрираните одитори, които извършват задължителен финансов одит на предприятие от обществен интерес, предоставят ежегодно на комисията. В случая, посоченото задължение е изпълнено от Д. частично с отчета, входящ под № 21-01-115/29.01.2021 г. Непредставянето и отново при проверката не е нарушение на съдържащото се в чл. 31, ал. 1, т. 9 ЗНФО общо правило за оказване на съдействие на комисията. Действително разпоредбата на чл. 63, ал. 1 и ал. 2 от ЗНФО, предвижда особени условия и ред за предоставяне на информация относно одитираните предприятия от обществен интерес, каквото по своето същество се явява и твърдяното неизпълнение на задължение за предоставяне на данни в утвърдена от КППРО форма. Недопустимо е да бъде санкционирано лице, чрез последващо инициране на проверка, в която да бъде изискана повторно предоставена от него вече информация, а последващо непредставяне да се третира като отказ за съдействие при извършване на проверката. Съгласно чл. 53, ал. 2 от ЗАНН да се наложи административно наказание следва да се установи по безспорен начин, че деецът е осъществил виновно състава на вмененото му административно нарушение, като изложената в НП фактическа обстановка не може да се основава на вероятности и предположения, като в случая, доколкото не се установи нарушение на посочената разпоредба е налице и неправилно приложениен а материалния закон, което е самостоятелно основание за отмяна на процесното НП.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и своевременно направеното искане, касаторът следва да бъде осъден да заплати на ответника сторените по делото разноси за адвокатско възнаграждение в размер на 600 лева за процесуално представителство пред АССГ, съгласно представен договор за правна помощ. Съдът намира, че заплатеното адвокатско възнаграждение не е прекомерно, на основание чл. 8, ал. 3 от Наредба №1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен съд София-град, XV касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2618 от 02.06.2023 г. постановено по НАХД № 1575/2023 г. по описа на Софийски районен съд, 13 състав, с което е отменено наказателно постановление (НП) № 7/27.07.2021г., издадено от председателя на КПНРО.

ОСЪЖДА Комисия за публичен надзор над регистрираните одитори да заплати на П. Л. Д., ЕГН [ЕГН], съдебни разноси по делото в размер на 600 лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.